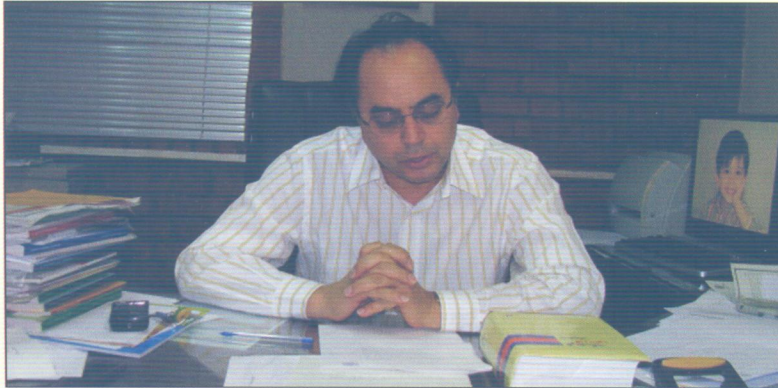

دکتر جواد صالحی استاد دانشگاه صنعتی شریف:

چند درصد در آمد چند میلیارد دلاری مخابرات صرف تحقیق می شود؟

صنعت و دانشگاه ما به طور بنیادی از هم فاصله دارند. دانشگاه معتقد است که اشکال از صنعت است. صنایع ما بنگاههای اقتصادی هستند و فرهنگ علمی ندارند، در نتیجه سطح صنعت نسبت به دانشگاه و محققان ما خیلی پایین تر است و دلیل آن این است که صنایع ما وارداتی است

آزمایشگاه خوب داشته باشیم، جوانان جستجوگر به سمت آن ها سوق پیدا می کنند و جرقه های فکری آنها زده می شود. اگر این طرز فکر را عملی کنیم، آنگاه موفق خواهیم شد جوانان با استعداد را حفظ کنیم، چرا که دانشجویان نخبه دوست دارند در محیط های پژوهشی با امکانات مناسب توانایی خود را عرضه کنند. در چنین صورتی جهش علمی محقق می شود و جامعه پیشرفته را شاهد خواهیم بود.

ارتباط دانشگاه و صنعت در رشته شما چه طور است؟

صنعت و دانشگاه ما به طور بنیادی از هم فاصله دارند. دانشگاه معتقد است که اشکال از صنعت است. صنایع ما بنگاههای اقتصادی هستند و فرهنگ علمی ندارند، در نتیجه سطح صنعت نسبت به دانشگاه و محققان ما خیلی پایین تر است و هر چه دانشگاهها در این زمینه تلاش کنند به جایی نمی رسند و دلیل آن این است که صنایع ما وارداتی است.

پژوهش را برای قرن ها کنار گذاشته ایم و به صنعت نوین احاطه نداریم. رابطه صنعت و دانشگاه رابطه خوبی نیست و هیچ سختی با هم ندارند.

درآمد مخابرات کشور ما شاید ۱۰ میلیارد دلار باشد، باید ببینیم چند درصد آن صرف پژوهش می شود. مدیران ما در پی صنعت وارداتی

تهاجمی علم است، دانشگاههای ما به خاطر آموزش خوب کاملا شناخته شده هستند و مورد تایید مراکز علمی معتبر جهان می باشند. اما قسمت تهاجمی، تهاجم به مرزهای دانش و رسیدن به سرزمین هایی است که از نظر علم صاحب ندارند و احاطه داشتن به زمینه های نو علمی و تصاحب آن علم است تا یک جامعه توانا داشته باشیم.

کیفیت آموزش در رشته برق چگونه است؟

کیفیت آموزش ما در رشته برق از سطح مطلوبی برخوردار است، اما حیث است که این آموزش خوب برای تهاجم به مرزهای دانش از امکانات لازم برخوردار نباشد.

یک جوان با استعداد آرزویش این است که افکار علمی خود را انعکاس دهد. باید دست و بال جوان را باز گذاشت تا انگیزه اش برای رها کردن خاک خویش کمتر شود. نمی توانیم انتظار داشته باشیم به صرف این که ایرانی هستند در هر شرایطی زندگی خود را طوری تنظیم کنند و با وضعیت موجود کنار بیایند. جوانان نیز به پیشرفت نیاز دارند و تشنه قدم برداشتن و جلو رفتن هستند و باید امکانات بهتری برای آنان فراهم شود تا آن ها آرزوهای خود را محقق سازند.

باید دانشگاهها از آزمایشگاههای مجهز پژوهشی برخوردار شوند. وقتی ده ها

پژوهش را برای قرن ها کنار گذاشته ایم و به صنعت نوین احاطه نداریم. رابطه صنعت و دانشگاه رابطه خوبی نیست و هیچ سختی با هم ندارند

دکتر جواد صالحی استاد دانشگاه صنعتی شریف از محققان برجسته در رشته مهندسی برق (مخابرات سیستم) است.

وی در سال ۱۳۳۵ در شهر کازمین متولد شد و تا نهم دبیرستان در مدرسه خوارزمی درس خواند و سپس دیپلم خود را در بیروت گرفت و به خاطر جنگ های داخلی لبنان عازم آمریکا شد. او در کالیفرنیا در رشته مهندسی برق در مقطع کارشناسی فارغ التحصیل شد و پس از آن فوق لیسانس و دکترای خود را در گرایش مخابرات سیستم در سال ۱۹۸۴ از دانشگاه کالیفرنیا جنوبی اخذ کرد. وی پس از آن عازم نیوجرسی شد و در مرکز معتبر تحقیقات مخابراتی بل به مدت ۱۰ سال مشغول فعالیت های پژوهشی شد.

دکتر صالحی هم اکنون به عنوان استاد دانشگاه صنعتی شریف مشغول فعالیت علمی و پژوهشی است.

با ایشان گفتگویی انجام داده ایم که در ادامه از نظر شما می گذرد:

وضعیت تحقیقات در رشته مهندسی برق را چگونه ارزیابی می کنید؟

عموما در کشورهایی که به تمدن بالا دسترسی دارند، مهم ترین ابزار آن ها پژوهش است که به صورت روش زندگی در جامعه آن ها نهادینه شده است. امروزه کشورهای پیشرفته از پژوهش دریغ نمی کنند و بودجه زیادی صرف آن می کنند، زیرا معتقدند که اگر بخواهند در راس قدرت قرار گیرند باید از طریق پژوهش به ابزارهای قدرت دست یابند. اگر جامعه قوی می خواهیم شرط لازم بها دادن به پژوهش است و باید پژوهش از مدرسه نهادینه شود.

در گذشته بیشتر تمرکز آموزش عالی ما به سمت آموزش بود و عملکرد خوبی نیز در این زمینه داشتیم. آموزش در دانشگاه هدف نیست، بلکه هدف اصلی پژوهش است و رسالت اصلی دانشگاه شکافتن مرزهای دانش است.

دانشگاهها باید از آموزش محوری به سوی پژوهش محوری حرکت کنند و طی پنج یا شش سال اخیر پژوهش جایگاه خاصی در دانشگاهها پیدا کرده و از موقعیت بهتری نسبت به گذشته برخوردار شده است، ولی راه طولانی در پیش داریم. چرا که ما قرن ها از پژوهش دور بوده ایم. ثمره پژوهش بعد از زمان طولانی پاسخ می دهد، ولی اگر جواب بدهد جامعه رو به پیشرفت می رود. جایگاه ما در سطح جهان در حال رونق گرفتن است و این آغاز راه است. اگر بخواهیم به عنوان یک کشور متمدن با سابقه در روند تمدن بشری تاثیرگذار باشیم، باید مثل بزرگان گذشته که زحمت کشیدند و برای قرن ها برای ما افتخار آفریدند، ما نیز زحمت بکشیم و ادامه دهنده راه آنها باشیم.

آموزش حالت دفاعی و پژوهش حالت

هستند و آرزویشان این است نسل اول، دوم و سوم موبایل را وارد کنند. اگر در صنعت تلفن همراه سهم داشته باشیم، افتخاری برای ما خواهد شد. در حالی که افتخار ما این است که نسل سوم را بخریم. پژوهش باید در صنعت ریشه بدواند تا صنعت با دانشگاه ارتباط مطلوب داشته باشد.

چه پیشنهادهایی برای پیشرفت رشته برق در کشور دارید؟

برای پیشرفت رشته برق در زمینه مخابرات اعم از شبکه های ماهواره ای، فیبر نوری، شبکه های سیار باید پژوهشگاهها را پربار کنیم. جوانان مستعد را توسط موسسات مالی حمایت کنیم، زیرا پیشرفت هر کشور در درجه اول مربوط به نیروی انسانی آن است. باید موانع را از برابر عطش پیشرفت آن ها کنار بزنیم، برای مثال برای گرفتن یک ضمانت مالی جوانان مستعد را به سمت کشورهای دیگر سوق ندهیم. ما باید موانع پیشرفت را برطرف کنیم. موسسات مالی باید حامی جوانان توانا و شرکت های نوپای صنعتی باشند تا استعدادهای شکوفا شده و پیشرفت نصیب کشور شود نه این که برای اجرای پروژه ای چنان ضمانتی بخواهند که جوان قادر به تامین آن نباشد.

چه پیشنهادی برای ارتقاء کیفیت کنفرانس مهندسی برق دارید؟

ضمن قدردانی از برگزارکنندگان کنفرانس مهندسی برق، باید این کنفرانس بین المللی و تخصصی شود، یعنی هر گرایشی یک کنفرانس داشته باشد. با توجه به این که جهان امروز جهان تخصصی است، باید کنفرانس برق به عنوان کنفرانس مادر عمل کرده و در طول سال چند کنفرانس تخصصی در گرایش های مختلف برگزار کند.

وضعیت رشته تخصصی شما (مخابرات) در کشور چگونه است؟

رشته مخابرات به عنوان یکی از به روزترین تخصص های بشری در جهان مطرح است و ایران هم از این مقوله استثنا نیست. شرکت مخابرات ایران با وجود تحریم ها از ارزش و اعتبار زیادی برخوردار است. صنعت الکترونیک و مخابرات جایگاه خاصی دارد و فیبر نوری در کشور به عنوان یک تکنولوژی جا افتاده است، متأسفانه این صنعت مهم و استثنایی در این برهه از زمان در جامعه خودش از نظر علمی و تخصصی تاثیرگذار نیست، بلکه جامعه ما به سمت مصرف سوق داده می شود. ریشه اصلی عقب افتادگی در این است که ارگان های مهم در این زمینه ها دولتی هستند. امیدوارم اصل ۴۴ به سرعت در کشور پیاده شود تا بر این مشکل بزرگ غلبه کنیم. امیدوارم مخابرات ما به طور سخاوتمندانه در راستای پژوهش به سمت دانشگاهها آمده و هزینه کند. تا زمانی که صنایع کلیدی مثل مخابرات، الکترونیک در دست دولت باشد چیزی بهتر از این نمی توان انتظار داشت.